

POESIA α

Enric Abad i Lluch

Gojos del cor i la carn

XII Premi de Poesia Joan Perucho Vila d'Ascó

Meteor α

Enric Abad i Lluch

Gojos del cor i la carn

• XII PREMI DE POESIA JOAN PERUCHO VILA D'ASCÓ 2017 •

Editorial
Meteorα

Col·lecció: Mitilene, 46
Direcció: Jordi Cervera

GOJOS DEL COR I LA CARN
XII Premi de Poesia Joan Perucho Vila d'Ascó 2017

© Enric Abad i Lluch, 2018

Reservats tots els drets d'edició per

© Editorial Meteora, SL

Barcelona

www.editorialmeteora.cat

contacte@editorialmeteora.com

Primera edició: març de 2018

ISBN: 978-84-946982-7-9

Dip. Leg.: B.3787-2018

Il·lustració de la coberta i pàgines 8 i 67: © Inma Aledón Cuesta

Text introductor: © Ximo Urenya i Montés

Foto de l'autor (solapa): © Remei Espí Durà

Disseny gràfic: Meteora, serveis editorials

Impress a Romanyà Valls, La Torre de Claramunt

El Premi de Poesia Joan Perucho Vila d'Ascó és convocat anualment per

AJUNTAMENT D'ASCÓ

SENSE L'AUTORITZACIÓ ESCRITA DE L'EDITOR, QUEDA RIGOROSAMENT PROHIBIDA,
SOTA LES SANCIONS ESTABLERTES PER LA LLEI, LA REPRODUCCIÓ TOTAL O PARCIAL D'AQUESTA OBRA
A TRAVÉS DE QUALSEVOL PROCEDIMENT MECÀNIC O ELECTRÒNIC,
INCLOENT-HI LA REPROGRAFIA, LA DIFUSIÓ PER XARNES TELEMÀTIQUES
I LA DISTRIBUCIÓ D'EXEMPLARS D'AQUESTA EDICIÓ
MITJANÇANT LLOGUER O PRÉSTEC PÚBLICS.

a Remei

*T'estimaria, t'adoraria
fins a emplenar la teua pell,
fins a emplenar tot el teu cos
de petites besades cremants.*

DEL POEMA «TOT AÇÒ QUE JA NO POT SER», VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

M'he deixat balancejar

Els poemes d'Enric Abad m'han captivat des del primer vers. Amb un llenguatge fresc, una harmonia musical embriagadora i una riquesa lèxica del llenguatge popular gens rebuscat al diccionari de sinònims, la seua lectura es converteix en una seducció permanent. Algú diria que hi ha barbarismes, però el que hi ha en realitat és el parlar genuí i actual valencià, sense afegits ni subterfugis, real com la vida mateixa. Com la vida mateixa, sí, «elemental», que diria Estellés, «què voleu que hi faça».

Els he llegit de pressa i lentament, i també «he cantat» en veu alta les seues cançons, que és el que són aquests poemes. I he rellegit a voltes dues i tres vegades poemes que m'han evocat Estellés —*Peremptori* i *Clímax*—, i m'han evocat Raimon —*Treballaré el teu cos*— en llegir el seu *Segaré el sembrat del teu cos*, i fins i tot he recordat March en llegir *Aprofitaments*.

M'ha passat com a aquell que escolta per primera volta *La consagració de la primavera* de Stravinski i d'entrada se sorprèn en escoltar una harmonia poc habitual a les seues oïdes avesades a venerar

els clàssics, romàntics i barrocs, sense saber que cal atrevir-se a escoltar una altra música i deixar-se d'apegalosos clixés que ens impedeixen fruit d'allò que tenim al davant i que no coneixíem. Sense més.

I he fet això; a poc a poc he anat deixant que la música dels poemes d'Enric Abad anés estovant-me els sentits. M'he deixat balancejar per cada paraula, cada carícia, cada frase, cada expressió plena de bella sensualitat eròtica, plena d'un erotisme allunyat de tota voluntat depredadora de dones dòcils, plena d'un erotisme allunyat de tota voluntat abusadora de dones desprotegides, plena d'un erotisme allunyat de tota voluntat paternalista amb dones conformades. Sí, els seus poemes m'han fet volar, somniar, evocar records mig esborrats, riure, desitjar acaronar i ser acaronat, enjogassar-me tot sol davant les paraules escrites... En una paraula, m'han fet gaudir!

XIMO URENYA I MONTÉS

Ontinyent, febrer de 2018

Gojos del cor i la carn

Terra

Dona de terra que t'ofereixes
t'apropes oferint-me guaret
et conrearé amb amor
les meues mans desfaran els terrossos de les objeccions
la meua boca serà la rella que llaurarà el teu cos
la meua llengua l'aixada que repassarà els teus cavallons
la meua saliva l'aigua que regarà els teus clots
fins que tingues el cos en saó
per obrir-te els solcs amb el forcat.
Dona de terra que t'ofereixes
deixa'm arrelar i créixer amb tu.

Moviment

A cada sacsejada de la teua cabellera
m'atordeixes,
a cada vaivé de la teua cintura
em captives,
a cada oscil·lació dels teus malucs
em mareges,
a cada balanceig de les teues mamelles
m'atabales,
a cada ondulació del teu cos
em corprens.

Viatge

M'agrada circular per les teues corbes sinuoses,
transitar carreteres de pell llisa
lliures de peatges del bescoll als turmells,
ascendir ports envers turons tibants
i davallar rampes cap a fondalades humides,
estacionar a l'esquena, els malucs i l'entreuix
on palpar-te, magrejar-te, fossar-te,
conduir-te sense stops ni direccions prohibides
per sentir-te complaguda, lliurada, oberta,
prémer l'accelerador a l'autopista del desig
i arribar a la destinació del plaer compartit.

Promesa

Si emigres al meu país
no et deportaré,
si penetres al meu bancal
no et foragitaré,
si reboliques el meu rebost
no et bonegaré,
si ultrapasses la meua fita
no et denunciaré,
si envaeixes el meu carril
no t'atropellaré,
puix que voldré estar amb tu.

Concatenació

Tu em dius anem
jo et dic d'acord
tu al davant
jo pegue al darrere
tu em reballes al llit
jo em deixe fer
tu em descamises
jo note la pressió
tu em palpes el pit
jo et demane amb la mirada
tu em descordes la corretja
jo m'encenc
tu t'has fet amb el joguet
jo no gose recriminar-t'ho
tu manes de mi
jo m'arrape als llençols
tu dius prou
jo alene
tu et treus el vestit
jo expectant
tu em mostres el cos nu
jo espere el teu cos nu

...

• • •

tu te m'aboques
jo no tinc prou mans
tu ets la boa ondulant
jo la presa estrangulada
tu t'escamalles al meu damunt
jo estic al teu servei
tu em dius el que vols
jo no puc dir que no
tu refregues
jo fosse
tu gemegues
jo fins que tu vulgues
tu demanes més
jo et pessigue
tu et separes d'un sacsó
jo espere ordres
tu no perds el temps
jo no estic per perdre'l
tu em dirigeixes
jo sé que saps
tu la geneta
jo el cavall

tu cavalques
jo al trot
tu m'esperones
jo al galop
tu crides
jo esbufegue
tu t'obris
jo esclate
tu defalleixes
jo em pansisc
tu t'acorrufes
jo t'abrace
tu em beses
jo t'acarone
tu dorms
jo també.

Bèstia

Sóc

l'abella que liba el teu nèctar

el gos que ensuma els teus racons

l'esquirol que repela les teues pinyes

el senglar que es refrega al teu tarquim

l'eruga que es metamorfosa al teu capoll

el gat que s'enjogassa amb el teu cabdell

la mosca que malda a la teua teranyina

el tord que entra al teu parany

el dofí que solca el teu oceà

l'ós que hiverna al teu cau

Caça'm

Captura'm

Engabia'm

Ensinistra'm

Empapussa'm